



Vanaf de Melkbrug heb je een mooi zicht op het eetlokaal *"In den Swarten Hondt"*. Eigenlijk heb je op deze plek heel veel om te zien. Je kan keuzes maken. Natuurlijk is het uitzicht vanaf de brug over het Spaarne alleen al de moeite waard. Neem daar vooral de tijd voor en bekijk zowel de noord- als de zuidkant. Haarlem op zijn mooist is richting de Waag en Damstraat.

Dichterbij kun je een mooi gerestaureerde gevel van een voormalige grutterswinkel zien met daarboven de drie gevelstenen die het verhaal van *"Jonas in de Walvis"* vertellen.

Als je dit alles hebt bekeken ben je weer terug bij het eetlokaal *"In Den Swarten Hondt"*. Hier speelt het verhaal van *"Jan de Lapper"*, een dappere schoenmaker die zeekapitein werd onder admiraal Tromp en vervolgens in een zeeslag de dood vond. Minder bekend is het verhaal over zijn hond, *"Den Swarten Hondt"*.

Dit verhaal hoorde ik eens tijdens een rondleiding. Daarin werd verteld dat het huis zijn naam te danken heeft aan de

zwarte hond van Jan de Lapper. Dat het niet *"Jan de Lapper"* is genoemd, geeft al aan dat de hond hier een belangrijke rol heeft gespeeld. Jan was gek op de hond en de hond op hem. Jaren waren ze bij elkaar en het verging hen goed. In de beroemde zeereis van Jan in de oorlog met de Engelsen nam hij de hond zelfs mee. Jan betoonde grote moed en besluitvaardigheid. Hij wist het niet, maar de hond bracht hem geluk en zorgde er voor dat hij weer veilig thuis kwam ondanks de grote gevaren die hij had gelopen. Toen hij later door admiraal Tromp werd gevraagd om als kapitein weer ten oorlog uit te varen tegen Engelsen, liet hij zijn geliefde hond thuis. Aan bijgeloof deed Jan niet; Jan geloofde in zichzelf. Op die reis als kapitein zonder hond ging het fout en Jan kreeg een zeemannsgraf. Jan's vrouw had enorme spijt dat ze er niet voor had gezorgd dat hij zijn zwarte hond toch had meegenomen. Nu het te laat was wilde ze wel de hond nog eren en noemde het huis *"In Den Swarten Hondt"*.

Jan de Lapper, die eigenlijk Jan Barendse heette, oefende zijn vak als schoenmaker uit in het pothuis dat aan dit huis uit circa 1550 was gebouwd (Een pothuis is een kleine ruimte die deels boven en onder de grond aan een huis is gebouwd).



De herinnering aan de zeeheld wordt levend gehouden door de in 1824 door de letterkundige P.H. Klarenbeek in de gevel aangebrachte gedenksteen.

Jan de Lapper werd was een beroemdheid in zijn tijd en zelfs door Frans Hals geschilderd. In het Rozenpriel is zelfs een straat naam hem vernoemd: De Barendsestraat.

Voor wat betreft het eetlokaal *"In den Swarten Hondt"* geldt ook een bijzonderheid. Het personeel in de keuken en de bediening heeft een hele goede opleiding gekregen en dat is heel prettig om te merken. Zeker als je weet dat dit mensen zijn met een verstandelijke beperking die in dit werk hun dagbesteding vinden en dat heel fijn vinden. Verder zegt men dat *"In den Swarten Hondt"* de oudste (sinds 1600) nog bestaande horeca in Haarlem is.